

temma töed ollid teggemas, ja sõitis siis mitto tuhhat wersta.

Newa jõggi, mis Peterpurri linnast läbis lähhäb, tulleb Ladoga járvest; lähhäb. Peterpurri kubberinemangust läbbi, ja ötse kõhhe sure merde. Peterpurri kubberinemangu nimmetati ennemuiste Ingri-maaks, ja ollid Rootsi kuumingad sedda wannal ejal. Wenne-maast ärra, ja ennese kätte wöitnud. Et sesamma ma üks merrejärne ma, ja lai ja süggaw Newa jõggi temmasti läbbi käib, mõistis Peter, et temma rigi ja rahwa kaubaajamise pääraast tarvis, sedda sõvitavat maad jälle taggasid perriida, et ta diguse polest ennesedda Wennerigi perrisma olnud; ja töüs siis sellepäärast suur sõddaa Rootsi kunningaga, mis kuumme aastat aega wöttis, ja nimmetakse sedda sureks põhjama sõaks: et pääraast Pohla ja Dani kunningas, Türgid ja Tartlaste ka sõddima töusid, ja ennast wahelse seggasid. Olli se sõddaa meie määle üks ränk ja raske nuhtlus; temma járrele tulli nulg, ja wiimfest katt, mis kõik kihelkonde rahwast aina laggedaks teggi.

1700 aastal küssis Peter Ingri-maad taggasid, agga Rootsi kunningas, Karel XII., olli kahheksatöistkümnne aastane noor wglitseja; wapper, julge ja tark: temma sõawäggi ma ja merre peál jo wannastki, omma wahwuse, omma wäewälltsuse, omma õppind sõatöe, ja omma targa kindralite ja peálifute pääraast kulus; fest, et Rootsi jo mitto sadda aastat harritud rahwa maoli, agga Wenne-maad hakkati vast hörrima, kuida sedda selle sure Keisri tegugdest teame, selle ellust praego olleme räkitmas. Teame ka minnewa aasta tähtamatust, et sel ajal, mil Peter wglitsepeale sai, Wenne-maal wägge kül olli, agga, et sõariistad ja nöud, ja temma sõdimise wistid sesuggused ollid, et agga Tartlaste ja Türkidega tappeldes juhtusid wöitma: agga kui õppind ja parremaste harrinend Rootsi wäega kimpu minna, juba siis sedda peál olli nähha, et wiis ehk kuus meest üht Rootsi sõameest ei joudnud wöita. Selle peale olli Rootsi kunningas julge; põlgas Wenne rigi wägge, ja olli temina pääraast murreta, egga andnud siis